

Bilag til f. t. l. vedr. Polen

bytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Hvis en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indsendes til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden for en 6-månedersperiode fra den dato, hvor anmodningen om refusion blev forelagt den kompetente myndighed. Denne 6-månedersperiode kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 5 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan renter som omhandlet i stykke 1 kun beskattes i den kontraherende stat, hvor modtageren er hjemmehørende, når modtageren er den retmæssige ejer af renterne, og når renterne betales

1) på et lån af en hvilken som helst art, når lånet er ydet, sikret eller garanteret af en finansiel institution, som ejes eller kontrolleres af en kontraherende stat;

2) i forbindelse med salg på kredit af enhver form for industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr;

3) vedrørende statsobligationer, forskrivninger og andre lignende forpligtelser, som påhviler regeringen i en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed;

4) til den anden kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne stat selv, af en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde